

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 22. aprīļa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio I^{bis} nodaļas rīkojumu lietā Consorzio G.f.M. pret Ministero della Difesa un Società Coop.a.r.l. "La Cascina", un Zilch s.r.l.

Lieta C-228/04

(2004/C 190/18)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio I^{bis} nodaļas 2004. gada 22. aprīļa rīkojumu lietā Consorzio G.f.M. pret Ministero della Difesa un Società Coop.a.r.l. "La Cascina", un Zilch s.r.l., ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 2. jūnijā. Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio I^{bis} nodaļa lūdz Eiropas Kopienu Tiesu lemt par šādiem prejudiciāliem jautājumiem:

- 1) vai Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK (¹) 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunkti (tikai attiecībā uz šiem apakšpunktiem) ir jāinterpretē tādejādi, ka, kur Kopienas likumdevējs izmanto izteikumu "kas nav izpildījis saistības, kuras attiecas uz sociālās apdrošināšanas iemaksām saskaņā ar tiesību aktiem tajā valstī, kurā viņš reģistrēts, vai arī līgumslēdzēja iestādes valstī" vai "kas saskaņā ar līgumslēdzēja iestādes valsts tiesību normām nav izpildījis pienākumus, kas saistīti ar nodokļu samaksu", likumdevējs ir paredzējis to attiecināt tikai un vienīgi uz situāciju, kad attiecīgā persona ir izpildījusi šos pienākumus, samaksājot pilnībā un laikā tad, kad iztek noteiktais termiņš pieteikumu iesniegšanai dalībai atklātā konkursā (vai jebkurā gadījumā pirms līguma piešķiršanas)?
- 2) sekojoši, vai Itālijas tiesību norma, ar kuru transponē direktīvu (Likumdevēja 1995. gada 17. marta dekrēta Nr. 157 12. panta d) un e) apakšpunkts) tiktāl, cik tā pretēji augstāk citētajiem Kopienas noteikumiem atļauj no konkursa izslēgt personas, kuras "neievēro pienākumu maksāt sociālās apdrošināšanas iemaksas par darbiniekiem atbilstoši Itālijas vai reģistrācijas valsts tiesību aktiem" vai kuras "nepilda pienākumu maksāt nodokļus un nodevas saskaņā ar Itālijas vai reģistrācijas valsts tiesību aktiem" ir jāinterpretē tikai attiecībā uz šo pienākumu nepildīšanu – kas pārbaudāma augstāk minētajā dienā (iztekot dalības pieteikumu iesniegšanas termiņam vai tieši pirms (pat provizorisks) līguma piešķiršanas), nepievēršot uzmanību vēlākai šādas situācijas "atrisināšanai"?
- 3) vai var tieši pretēji uzskatīt (ja atbilstoši augstāk 2. jautājumā norādītajam tiek pieņemts lēmums, ka valsts tiesību

norma neatbilst Kopienas noteikuma loģiskajam pamatam un funkcijai), ka valsts likumdevējam, ņemot vērā ierobežojumus, kas uz to attiecas saistībā ar izskatāmajā Direktīvā ietverto noteikumu spēkā esamību, ir tiesības ieviest iespēju konkursā piedalīties personām, kuras, lai arī "neatbilst" prasībām uz brīdi, kad iztek termiņš dalībai konkursā, tomēr pierāda, ka var atrisināt šo situāciju (un ir veikušas darbības, lai to darītu) pirms līguma piešķiršanas?

- 4) un, ja tiek izlemts, ka 3. jautājumā norādītā interpretācija ir iespējama – tādejādi pieļaujot daudz elastīgāku noteikumu ieviešanu nekā tas būtu iespējams, striktāk interpretējot pienākumu "izpildi", uz ko atsaucas Kopienas likumdevējs – vai šādi noteikumi ir pretrunā ar Kopienas principiem tādiem kā vienlīdzīgas attieksmes pret visiem Savienības pilsoņiem princips vai – attiecībā tikai uz konkursa procedūrām – vienādu nosacījumu piemērošanas visām personām, kas ir pieteikušās, lai tiktu pieļautas pie valsts pakalpojumu līguma piešķiršanas procedūrām, princips.

(¹) OV L 209, 1. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 7. jūnijā

(Lieta C-236/04)

(2004/C 190/19)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 7. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv M. M. Shoter, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisija prasījumi Tiesai ir šādi.

1. Atzīt, ka, nepieņemot nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai izpildītu šādu direktīvu prasības:

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (¹) (OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.);

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ⁽²⁾ (OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp);
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽³⁾ (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.);
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) ⁽⁴⁾ (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.);

un, jebkurā gadījumā, nepaziņojot minētos noteikumus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi tai ar piekļuves direktīvas 18. pantu, atļauju izsniegšanas direktīvas 18. pantu, pamatdirektīvas 28. pantu un universālā pakalpojuma direktīvas 38. pantu uzliktos pienākumus.

2. Piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atļūdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvu transponēšanas termiņš ir izbeidzies 2003. gada 24. jūlijā.

- ⁽¹⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.
⁽²⁾ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.
⁽³⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.
⁽⁴⁾ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko 2004. gada 7. jūnijā iesniedza Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-238/04)

(2004/C 190/20)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 7. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv O. Beynet un A. Whelan, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Konstatēt, ka nepareizi transponējot Direktīvas 90/388/EEK 1. pantu un 2. panta 3. punktu, kas attiecas uz konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgū ⁽¹⁾, Direktīvu 95/51/EK ⁽²⁾ un 96/19/EK ⁽³⁾ esošajās redakcijās, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar iepriekšminētās Direktīvas, kā arī Līguma 249. panta 3. daļas (189. panta vecā redakcija) noteikumiem,
2. Piespriest Francijas Republikai segt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Francijā pastāvošā juridiskā kārtība rada grūtības saderībā ar Kopienu tiesību normām attiecībā uz kabeltelevīzijas izplatītāju sniegto telekomunikācijas pakalpojumu piegādes atļaujas nosacījumiem.

Faktiski, attiecībā uz telefonijas pakalpojumu piegādi, Francijas likumdošana uzliek par pienākumu pirms atļaujas izsniegšanas par telefonijas pakalpojumu pieslēgšanu pie kabeltīkla, konsultēties ar administratīvi teritoriālām vienībām vai to apvienībām. Šis pienākums rada vairākas problēmas Direktīvas 90/388, kas grozīta ar Direktīvu 96/19/EK 2. panta 3. punkta kontekstā. Proti, tam trūkst konsultāciju procedūras pārredzamība, pašvaldību kompetences sfērai nesamērīga diskrecionāra vara, formulējot savu viedokli, procedūras objektivitātes apšaubāmība sakarā ar saistību starp dažām pašvaldībām un privātām telekomunikāciju kompānijām, procedūras diskriminējošais aspekts, kas neattiecas uz citiem telekomunikāciju pakalpojumu piegādātājiem un diskriminācijas risks starp dažādiem kabeltelevīzijas operatoriem.

Kārtība, saskaņā ar kuru kabeltelevīzijas operatoriem ir sistemātiski jāiesniedz informācija administratīvi teritoriālām vienībām par to izveidotajiem tīkliem, ir uzskatāma par papildus pienākumu salīdzinot ar vispārējiem noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas piemērojama citiem telekomunikāciju pakalpojumu operatoriem. Neviens objektīvs apstāklis nevar attaisnot atšķirīgo attieksmi, un, no šī viedokļa raugoties, Francijā pastāvošā kārtība ir diskriminējoša un pārkāpj noteikumus, ko paredz Direktīvas 90/388/EEK 1. pants un 2. panta 3. punkts, Direktīvu 95/51/EK un 96/19/EK esošajās redakcijās.

- ⁽¹⁾ OV L 192, 24.7.1990., 10. lpp.
⁽²⁾ Komisijas Direktīva 95/51/EK, 18.10.1995., ar ko groza Direktīvu 90/388/EEK, attiecībā uz kabeltelevīzijas tīklu izmantošanas ierobežojumu atcelšanu liberalizētajam telekomunikāciju pakalpojumiem (OV L 256, 26.10.1995., 49. lpp.)
⁽³⁾ Komisijas Direktīva 96/19/EK, 13.3.1996., ar ko groza Direktīvu 90/388/EEK, attiecībā uz pilnīgas konkurences īstenošanu telekomunikāciju tirgū.